

Byla C-158/07

Jacqueline Förster

prieš

Hoofddirectie van de Informatie Beheer Groep

(Centrale Raad van Beroep prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas asmenų judėjimas — Studentas, valstybės narės pilietis, atvykęs mokytis į kitą
valstybę narę — Išlaikymo pašalpa studentams — Sąjungos pilietybė —
EB 12 straipsnis — Teisinis saugumas“

Generalinio advokato J. Mazák išvada, pateikta 2008 m. liepos 10 d. . . . I - 8511
2008 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas . . . I - 8547

Sprendimo santrauka

1. *Laisvas asmenų judėjimas — Darbuotojai — Teisė pasilikti valstybės narės, kurioje dirbta pagal darbo sutartį, teritorijoje*
(Komisijos reglamento Nr. 1251/70 1, 2 ir 7 straipsniai)

2. *Bendrijos teisė — Principai — Vienodas požiūris — Diskriminacija dėl pilietybės (EB 12 straipsnio pirmoji pastraipa)*

3. *Bendrijos teisė — Principai — Teisinis saugumas — Sąvoka*

1. Studentas, valstybės narės pilietis, atvykęs mokytis į kitą valstybę narę ir per nagrinėjamą laikotarpį nutraukęs bet kokią profesinę veiklą, kad galėtų studijuoti, tačiau tebesijęs savo profesinio gyvenimo planus su pastarąja valstybe nare, kur tebegyvena, siekdamas išlaikymo pašalpos, negali remtis Reglamento Nr. 1251/70 dėl darbuotojų, pagal darbo sutartį dirbusių valstybėje narėje, teisės pasilikti tos valstybės teritorijoje 7 straipsniu, kuriame nurodyta, kad darbuotojas, valstybės narės pilietis, kitų valstybių narių teritorijoje „naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokestinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai“.

priimančiojoje valstybėje narėje. Kadangi aptariamo studento situacija neatitinka nė vieno iš šiame straipsnyje numatytų atvejų, toks studentas negali būti laikomas „valstybės narės (piliečiu), (kuris) buvo (įsidarbinęs) kitos valstybės narės teritorijoje“, Reglamento Nr. 1251/70 1 straipsnio prasme, todėl šis reglamentas netaikytinas.

(žr. 27, 29–33 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

Iš tiesų Reglamento Nr. 1251/70 2 straipsnyje išsamiai išvardijamos sąlygos, kurioms esant darbuotojas turi teisę likti gyventi

2. Studentas, valstybės narės pilietis, atvykęs mokytis į kitą valstybę narę, siekdamas išlaikymo pašalpos, gali remtis

EB 12 straipsnio pirmąją pastraipą, jei jis priimančiojoje valstybėje narėje gyveno tam tikrą laikotarpį. EB 12 straipsnio pirmoji pastraipa nedraudžia kitų valstybių narių piliečių atžvilgiu taikyti išankstinės gyvenimo ne trumpiau nei penkerius metus sąlygos.

Iš tiesų valstybė narė turi teisę nuspręsti teikti pagalbą išlaikymo išlaidoms padengti tik tiems studentams, kurie įrodė tam tikrą integracijos į šios valstybės visuomenę lygį. Šiuo atžvilgiu tam tikro integracijos lygio reikalavimas gali būti laikomas patenkinimu, jei nustatoma, kad atitinkamas studentas tam tikrą laiką gyveno priimančiojoje valstybėje narėje.

savo buvimu užtikrina didelį teisinio saugumo ir skaidrumo lygį išlaikymo pašalpų studentams srityje. Taigi gyvenimo ne trumpiau nei penkerius metus sąlyga, kokia numatyta minėtuose nacionalinės teisės aktuose, neviršija to, kas yra būtina pasiekti tikslą užtikrinti tam tikrą iš kitų valstybių narių atvykusių studentų integracijos priimančiojoje valstybėje narėje lygį. Šis teiginys nepaveikia valstybių narių teisės, jei jos to nori, suteikti išlaikymo pašalpas iš kitų valstybių narių atvykusiems studentams, netenkinantiems gyvenimo ne trumpiau nei penkerius metus sąlygos.

(žr. 43, 49–52, 54, 56–60 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)

Konkrečiau kalbant apie nepertraukiamo gyvenimo ne trumpiau kaip penkerius metus sąlygos suderinamumą su Bendrijos teise, tokia sąlyga gali garantuoti, kad aptariamoms išlaikymo pašalpos prašytojas yra integruotas į priimančiąją valstybę narę. Be to, tokia nepertraukiamo gyvenimo ne trumpiau nei penkerius metus sąlyga negali būti laikoma per didele, būtent atsižvelgiant į reikalavimus dėl ne piliečių integravimosi priimančiojoje valstybėje narėje lygio. Tam, kad gyvenimo sąlyga būtų proporcinga, nacionalinės valdžios institucijos ją turi taikyti remdamosi aiškiais ir iš anksto žinomais kriterijais. Nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose įtvirtinta gyvenimo sąlyga, leidama suinteresuotiesiems asmenims aiškiai žinoti savo teises ir pareigas, pačiu

3. Teisinio saugumo principas, kuris yra vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalauja, kad teisės aktai būtų aiškūs, tikslūs ir teisės subjektai numatytų jų taikymą, ypač jeigu jie privatiems asmenims ir įmonėms sukelia nepalankių pasekmių. Kadangi gyvenimo sąlygos iš kitų valstybių narių atvykusių studentų

teisei gauti išlaikymo pašalpą, kaip esminio šios teisės kriterijaus, nustatymas neturi neigiamų pasekmių suinteresuotiesiems asmenims, o suteikia jiems didesnes nei pagal ankstesnę nacionalinę sistemą numatytos teisės, Bendrijos teisė, visų pirma teisinio saugumo principas, nedraudžia taikyti tokios gyvenimo sąlygos, pagal kurią iš kitų valstybių narių atvykusių

studentų teisė gauti išlaikymo pašalpą priklauso nuo iki numatant šią sąlygą jų išgyventų laikotarpių.

(žr. 67, 69–71 punktus ir rezoliucinės dalies 3 punktą)